

Salimeira, Salime, Saliencia y Salanceira, continuadores del llatín *salire**

por XOSÉ MIGUEL SUÁREZ FERNÁNDEZ

SON BEN ABONDOS os apelativos qu'hai en gallego-asturiano pra chamar a os saltos qu'amañan os ríos condo cain d'un alto. Dende el máis común, *salto*, hasta os términos *mexadeira*, *pesqueira*, *salimeira* ou *salanceira*.

Mexadeira é palabra qu'escuitéin nos arredores da Bovia, nel conceyo de Castripol, pra referirse a os saltos d'augua. Precisamente por allí, cerca del lugar del Roso, ruxe el salto conocido como El Cioyo ou El Fioyo, qu'amaña al cayer pola lladeira el que despóis vai ser Río Porcía. A metáfora ou comparanza que dá pé a esta palabra é evidente. Á reiz y á vocal temática de *mexar* amecéuseye un sufixo sustantivador *-deira* (como de *moyar* → *moyadeira*, *sangrar* → *sangradeira* ou *desviar* → *desviadeira*).

Pinta abondo claro el caso da palabra *pesqueira*, ouguida a falantes de Grandas¹ pra chamar tamén a un salto d'augua. Ten que vir del llatín

---

* Este trabayo fécxose dentro del proyecto *Estudio de la Transición Lingüística en la Zona Eo-Navia, Asturias* (ETLEN), financiao pol Ministerio de Ciencia e Innovación (ref. MICINN-08-FFI2008-01774/FILO).

¹ Infórmame d'este dato María Teresa López González al falar con ella da palabra *salimeira* que deu pé a estas notas.

piscārius, -a, -um, ‘relativo al pescao’. *Piscaria* é término mui usao na documentación medieval asturiana pra chamar a os sitios dedicaos á pesca y –el qu’ é máis interesante pra entendéremos el uso actual como ‘salto d’augua’– á parede del banzao del molín unde se represa el augua, acepción esta que se mantén nel castellano *pesquera* (Álvarez Maurín, 1994: 203). Según datos de Manuel Antonio Arias (1965: 130-131), na veira del Río Narcea, en Corniana (Salas), einda hai úa posta de pesca que se chama *La Pesquera* porque antano había allí úa *pesquera*, construción con úa presa pra desviar el augua y pañar os pexes en seco desque se zarraba úa comporta.

Da palabra *salanceira*, da que souben a primeira vez en Villayón, hase a falar despóis, pero aproveito a referencia a este conceyo pra recordar el topónimo *La Firvia* (< llat. *feruīda* ‘que ferve’), que dá nome a un salto d’augua abondo conocido cerca d’Oneta (Villayón) y que ben se puido ter usao nun tempo como apelativo abondo espresivo.

SALIMEIRA

Nun reparara nel uso del sustantivo *salimeira* ‘salto d’augua’ en gallego-asturiano hasta a publicación del *Vocabulariu de Bual* de María Teresa López García (2001). Ben é verdá que Xesús López Pacios (1999: 25) recoye na parroquia dos Coutos (Ibias) el topónimo *A Seimeira*, ademáis de dar noticia del uso del apelativo *seimeira* col mesmo significao qu’el bualés *salimeira*. *A Seimeira* tamén é el nome d’un salto d’augua ben conocido cerca de Busqueimado (Santalla d’Ozcos)². Esta forma *seimeira* esplicase pola perda del -l- intervocálico y el paso -a’i- > -ei- en posición átona: *salimeira* > *saimeira* > *seimeira*. A perda del -l- é normal na fala dos Coutos, pero non nel gallego-asturiano que

² Pinta qu’a palabra nun existe como apelativo nel léxico actual de Santalla (comunicación personal de José Luis Díaz Álvarez «Alexos»).

se fala hoi nos Ozcos. Así y todo, outros datos léxicos y toponímicos, ademáis d'este caso xa dito, fain pensar que nos Ozcos, ou ben el fenómeno se deu con máis amplitú y reculou, ou ben foi úa tendencia que nun chegou a máis³.

Topónimos irmaos das *seimeiras* asturianas son *Seimeira* –llugar da parroquia da Ribeira, nel conceyo de Cervantes (Lugo); sito na parroquia de Carballido, nel conceyo da Fonsagrada (Lugo)⁴; y sito cerca del lugar de Folgueirúa, nel conceyo de Riotorto (Lugo)– y *A Seimeira* –sito al oeste del lugar do Trabeiro, parroquia da Fontaneira, nel conceyo de Baleira (Lugo); sito al oeste del lugar de Vilauriz, parroquia de Cubilledo, tamén nese mesmo conceyo lugués⁵; terras y salto d'augua nel lugar de Vilagocende, parroquia de San Martín de Suarna, nel conceyo da Fonsagrada (Lugo); dous saltos d'augua en Queixoiro, parroquia da Bastida, tamén nel conceyo da Fonsagrada⁶; y salto d'augua entre Sanxés y Vilarxubín, parroquia de Bogo, na Pontenova (Lugo)⁷–. A estos casos quizabes habería qu'amecer os topónimos *As Sumieiras* y el *Regueiro das Sumieiras*, nel llugarín de Ferreira, parroquia de Montefurado, del

³ Por exemplo, al llao de vocablos como *calenda*, *molín*, *calella*, *xelar* ou *fereixolo*, nos Ozcos úsanse sustantivos como *fio* ou *pao* (y non *filo* ou *palo*). A mesma perda del -l- témola en topónimos dos Ozcos como *Pacios*, *San Payo*, *Santalla* ou *Peizáis* (ÁLVAREZ-BALBUENA, 2002: 78-79), ou nel *Santaya* da parroquia castripoleña de Presno; cf. os topónimos *El Palacio* (A Veiga), *San Polayo* (Tapia; El Franco), *Santoulaya* (Bual) ou *Santolaya* (Castripol).

⁴ Este dato ta sacao del *Boletín Oficial de la provincia de Lugo* del día 21 d'outubre del 2006 (<http://www.boletines.org/boplugo/boplugo.asp?id=22161>).

⁵ Estos dous topónimos de Baleira tán recoyidos nel mapa de Galicia a escala 1:5000, foya 073-58, editao pola Consellería de Política Territorial, Obras Públicas e Vivenda da Xunta de Galicia, edición del ano 2000 (pódense atopar, respectivamente, en <http://sitga.xunta.es/pdf5000/07358d.pdf> y <http://sitga.xunta.es/pdf5000/07378d.pdf>).

⁶ Fonte: <http://www.fonsagrada.org>.

⁷ Fonte: <http://www.concellodapontenova.org/GA/secciones/turismo/naturaleza/rutas/seimeira.html>.

conceyo de Quiroga (Lugo)⁸. A evolución tamén sería búa d'esplicar: *sai-meira* > *seimeira* > *semieira* (por metátesis) > *somieira* (por llabialización y posterior velarización ante /m/; cf. *romedio*, *romendo*) > *sumieira*⁹.

Tamén hai a forma toponímica correspondente a *salimeira* na parte del conceyo d'Ayande de fala asturiana, aunque neste caso col artículo característico del dominio asturllionés y el sufixo *-era* propio das formas femininas: *La Salimera*, que Julio Concepción Suárez (2007: 1.015) describe como úa zona de terras mui moyadas derriba del río, na Puela.

Peró el dato bualés de *salimeira* tamén vén a botar lluz á etimoloxía d'un par de topónimos del occidente d'Asturias, *Salime* (Grandas) y *Saliencia* (Somiedu), a os que se tein buscao dalgúas interpretacións que tou na fe de que se poden explicar miyor por outras vía ben máis claras.

SALIME

García Arias (2000: 317, 399) propón interpretar *Salime* como *īpsam līmīnem* 'a solarega da casa', 'a porta d'entrada'¹⁰. D'este xeito, el topónimo designaría un sito que supoñería quizabes úa fronteira étnica entre ástures y galaicos al relacionallo col topónimo *Ayande*, que García Arias

⁸ Así vein recoyidos nel *Mapa Topográfico Nacional de España 1:25.000* del Instituto Geográfico Nacional, foya 190-1 [San Vicente de Leira], edición del ano 2002. Recóyelos tamén el mapa de Galicia a escala 1:5000, foya 190-41, editao pola Consellería de Política Territorial, Obras Públicas e Vivenda da Xunta de Galicia, edición del ano 1999 (pódese consultar en <http://sitga.xunta.es/pdf5000/19041d.pdf>). Debo os datos gallegos ás pequizas de Fernando Álvarez-Balbuena, al que tamén ye teño qu'agradecer as súas moitas y valiosas suxerencias na revisión d'estas notas.

⁹ Outra posibilidade evolutiva, partindo d'úa forma hipotética llatina **sālīmīnārīa* –cuestión que s'ha a tratar máis adelante al falar del topónimo *Salime*–, sería esta: **sālīmīnārīa* > **saimieira* > **samieira* (por disimilación) > *somieira* > *sumieira*.

¹⁰ En realidade, GARCÍA ARIAS (2000: 317, 399) dáye el sentido de «el límite». Quizabes esta confusión entre *līmīnem* y *līmītēm* axudóu a que mantuvera a súa hipótesis, máis mala de defender partindo del significado correcto da palabra. CONCEPCIÓN SUÁREZ (2001: 574; 2007: 1015) recoye dúas explicacións pra *Salime*: que veña da reiz indoeuropea **sal-* 'augua' ou, seguindo a proposta de García Arias, que proceda del llatín *īpsam līmīnem*.

tamén propón interpretar como continuador del llatín *ad līmitem* (2000: 399)¹¹. Hai que destacar primeiro a rareza d'un seguidor asturiano del demostrativo llatín *ipse, ipsa, ipsum*¹², pero se a eso ye xuntamos qu'en Galicia hai dous lugares que se chaman *Sáime*¹³ (forma correspondente a *Salime*, pero cúa cayida del -l- intervocálico) e un terceiro que se chama *A Sáimia*¹⁴, a suposición de máis fronteiras nel territorio gallego tan importantes como pra dar pé a outros tantos topónimos irmaos resulta aínda máis mala de crer¹⁵.

Como hei a tentar de demostrar, parezme que se pode fer úa llectura de *Salime* muito menos rebuscada se reparamos en cómo era ese lugar grandalés antias de que quedara tapao debaixo del augua del Río Navia. Abonda con ver as fotos que se publican nel *Asturias* de Bellmunt e Canella, ou os comentarios que fai del paraxe J. M. Méndez-Valledor e Guzmán nel capítulo que sobre Grandas escribe pra esa obra. El autor recoye a explicación popular que se ye dá al topónimo, col demo de protagonista: calzo de madreñas, cayera un día al río mentres fía equilibrios na ourella e, despois de muito texer, fora quen a salir vivo. Al ver da que se llibrara dixo: «¡Salíme!». Máis aló da gracia d'esta etimoloxía popular

¹¹ Ben é verdá que, despois da interpretación qu'ÁLVAREZ-BALBUENA (2002: 81-87) fai d'*Ayande* como un antropotopónimo con acabo de xenitivo en -n di, GARCÍA ARIAS xa admite esta outra vía interpretativa en traballos posteriores (GARCÍA ARIAS, 2005: 695).

¹² Anque GARCÍA ARIAS (2005) tamén axunta al caso grandalés outros –el demais, ben dudosos– como os topónimos *Sisterna* (< *īpsam extērnam) (2005: 531, 819), *Sabadía* (< *īpsam abbātīam) (2005: 531, 773), *Samagán* (< īpsa (uīlla) Maganus [2005: 496], ou tamén < īpsa (uīlla, tērra) Magani [2005: 531]), *Samuño* (< īpsa (tērra, hereditāte de) Munniō) (2005: 530, 531, 819) e *Samarfín* (< īpsa (uīlla) + Marcioli ou Marciuli) (2005: 511).

¹³ Ún ta na parroquia de Librán, conceyo de Baleira (Lugo), e el outro na parroquia de Bastavales, conceyo de Brión (A Coruña).

¹⁴ Na parroquia d'Anllóns, conceyo de Ponteceso (A Coruña).

¹⁵ Hai que citar ademáis un «camiño do Sáime», subindo pral castello de Naraío, nel conceyo de San Sadurniño (A Coruña) (fonte: <http://www.eumeturismo.org/castelo%20naraio.html>).

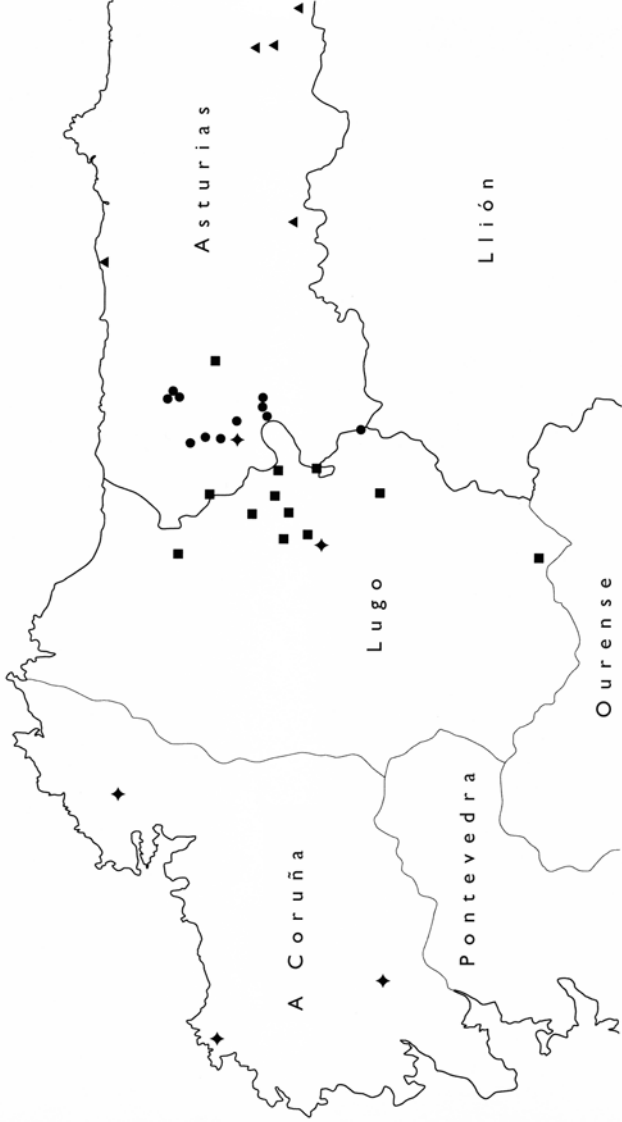
—que, como muitas outras, busca a explicación en frases ditas núa llingua distinta á del llugar—, al ller el capítulo é interesante destacar lo costedo del paraxe y del sito por unde baxaba el río:

«El Navia [...] minó por su base una de las últimas estribaciones de la sierra de Buspol que, cayendo sobre el río, cegó por completo su lecho y sus márgenes en considerable extensión hasta una altura de más de 100 metros; é hizo retroceder las aguas, que formaron un profundo y dilatado embalse y originaron luego, al rebasar la inmensa mole de rocas que obstruyera su curso, soberbia catarata [...]

Sin correr grandes riesgos, hoy mismo siéntese sobrecogido y como inclinado á exclamar ¡salime!, quien dejando atrás por vez primera el sorprendente lugar así nombrado, se detiene en uno de los notables miradores que ofrece la subida á Grandas, á contemplar ante todo la profundidad aterradora donde saltan espumosas las aguas entre crestados peñascos» (MÉNDEZ-VALLEDOR Y GUZMÁN, 1900: 92-93).

Efectivamente, tendo en conta a descripción topográfica del paraxe nun costa caro explicar el topónimo *Salime* como un apelativo deverbale que dacondo, antano, valú pra chamar cualquier salto d'agua. Però pra fer esta interpretación teríase que partir del significao llatín del verbo *sālīre* 'saltar, brincar', 'arregar un líquido', y non del acepción actual 'ir fora d'un sito'. En conto á sustantivación, hai que recordar qu'el sufixo *-men* valú en llatín pr'amañar sustantivos deverbales qu'indicaban el sito unde se daba el proceso qu'espresaba el verbo (cf. *fluīre* 'fluír' > *flūmen* 'líquido que corre', 'río'). D'ei pasóuse a un sentido resultativo del proceso verbal (*uōlūēre* 'dar voltas' > *uōlūmen* 'cousa envolta', 'rollo') (Pena, 1980: 117). Polo tanto, pódese propoñer un hipotético deverbale *sālīmen, *-īnis*, del que viría el noso *salime* seguindo úa evolución normal dende *sālīmīne, cúa perda da vocal postónica y a redución posterior del grupo *-m'n*¹⁶. El significao sería el de 'saltadura

¹⁶ Convén aclarar que nestos casos a evolución regular del gallego-asturiano é a síncopa vocálica y el paso de *-m'n-* a *-m-* (*sēmīnāre* > *semar*) y non, como pasóu máis frecuentemente en gallego, a cayida del *-n-* intervocálico cos sous efectos posteriores (*sēmīnāre* > *semear*).

▲ Tipo Saliencia   ● Tipo Salmeira   ■ Tipo Salmeira, Seimeira   ◆ Tipo Salmeira, Seimeira

del augua, acción y efecto de saltar el augua'. El topónimo *Salmia* que se citou máis atrás viría d'un plural llatín *sālīmīna, y eso sería un argumento ben claro en defensa da formación llatina –y non romance– d'estos topónimos.

Tempo despóis, a *salime* púidoseye amecer *-eira*, sufixo derivativo ben frecuente sobre base sustantiva con valores, entre outros, de 'sito unde hai muito de daqué' (*barro* → *barreira*, *llama* → *llameira*) y que valú pra crear sustantivos novos con outros matices de significao diferentes (*curume* 'remate del llouxao' → *curumeira* 'tipo especial de remate del llouxao', *portella* 'porta de trabas ralas' → *portelleira* 'porta d'atrás del carro', *rabo* 'parte final' → *rabeira* 'parte d'atrás del carro'). En dalgús casos esas diferencias semánticas poden nun funcionar xa hoi (*montón* → *montueira*) ou hasta nun ser mui usaos os sustantivos que valiron de base (*rincón* → *rincueira*). Ben puido ser el caso de *salime* - *saime* → *salimeira* - *seimeira*¹⁷.

En gallego, *seimeira* y outras variantes son ben comúis con significaos aparecidos al que ten *salimeira* ou unde nun costa caro explicar os desprazamentos semánticos qu'houbó. Consultando nel *Diccionario de dictionarios* (Santamarina, 2000), resumimos, entre outras, estas formas y acepcióis: *saimeira* - *seimeira* 'cayida d'augua dende certa altura, especialmente por úa pena pr'abaxo', *seimeira* - *seimeirada* - *saimeirada* 'montón de broza, de tarróis, núa terra llabrada', *saimeira* 'monte testo d'árboles', *saimeirada* - *seimeirada* 'barrancada, montón de daqué que cai, que baxa', *salmeirada* 'montón', 'mansío de pexe'. D'usar *seimeira* pra chamar al feixe d'augua que cai, ben se puido pasar a referirse al montón

¹⁷ Tamén se pode pensar que tanto *salimeira* como *seimeira* proveñan directamente d'úa forma llatina *sālīmīnāria, qu'amecería a *sālīmēn, -īnis un significao locativo col sufixo nominal llatín -ārīa. Efectivamente, os neutros llatinos formaos col sufixo -ārīum podían ter, entre outros, os valores de localización ou recipiente (*armarium*), edificios y recintos (*aerarium*, *granaria*), prantacióis (*seminaria*), regalos (*honorarium*) ou catálogos (*breuiarium*) (LEUMANN, 1977: 298). Teño qu'agradecerye al profesor Juan José García González a súa axuda bibliográfica y a traducción.

de toros y canas qu'arrastra un deboyo y, d'ei, al feixe de tarróis ou de broza que se limpa núa terra. Os valores de 'golpe' ou de 'montón valorao despectivamente' que ten el sufixo *-ada* explican os outros derivaos sustantivos y as súas acepcióis novas: a de 'barrancada d'augua, barro y pedras', ou –seguindo cúa idea del montón de restos vexetales– a de 'monte tan chen de canas que nun se ranxe por él'. Al cabo, como deixan claro os exemplos, a palabra acabó usándose pra chamar a un montón cualquera. Hase a volver ver este tipo de desprazamentos semánticos máis adelante, al falar del sustantivo *salanceira*.

SALIENCIA

A explicación de *Salime* dende as acepcióis llatinas de *sālīre* 'saltar, brincar', 'arregar un líquido' ben sei que dá a clave, ademáis, pra interpretar el topónimo *Saliencia* d'un xeito máis xinxello del que se ten explicao. Este lugar somedano tense interpretao a partir da reiz hidronímica indoeuropea *sal- (Sevilla, 1984: 66-72) amecida al resultao d'outra voz hidronímica prerromana en -nt- ou -ntj- responsable d'ese acabo en *-encia* (García Arias, 2005: 207). Sicasí, a García Arias *Saliencia* píntaye un topónimo de formación romance al nun dárense as evolucionis esperables tanto na reiz (-lj-) como nel sufixo (-tj-); eso llevóulo a apuntar máis ben a relación de *Saliencia* col verbo *salir* (García Arias, 1984: 123), por tar el lugar nel extremo del conceyo de Somiedu antias de pasar a Torrestú (Llión). Así y todo, a formación romance nun ten por qué formularse cúa acepción actual de *salir*, senón que se ye poden supoñer as outras que xa dixemos del llatín y qu'einda se debían usar en castellano nel s. XIII (Corominas & Pascual, 1983: 139-140). El mesmo Coromines (1965: 17, 129-130) interpreta d'este xeito el catalán *sallent* 'salimeira, salto d'augua' y os topónimos pallarés y aranés *Saliente* y *Salient* (< aquam sālīentem 'salto d'augua'). Polo tanto, pral caso de *Saliencia* haberá que pensar miyor qu'el que «sal» nun é el camín

ou el territorio, senón el augua. A interpretación del topónimo vólvese clara: úa forma deverbal procedente de *sālīre* por amecedura d'un sufixo romance ben común como é *-(i)encia*. *Saliencia*, hoi perdido como apelativo, sería daquela, se non a saltadura del augua, quizabes el sito unde naz, unde arreacha a fonte qu'amaña el río qu'hoi conocemos como *El Ríu Saliencia*, que despóis daría nome –por contigüidá– al llugar que se levantóu á súa veira.

Nun é el somedano el único caso d'Asturias. García Arias (2005: 205) cita tamén *Salencia*, úa ribeira en Cuideiru, y *La Salencia*, úa fonte en Llaviana. Propón pral primeiro a confluencia da reiz prerromana *sal- y d'un término formao sobre el llatín *sa lem* 'sal'. Sicasí, pra interpretar al xeito el topónimo é ben máis fácil pensar nel verbo *sālīre* na súa acepción de 'saltar, arreachar un líquido', einda máis sabendo que, aparte de dar nome á ribeira, dáyo tamén al treito último del río que morre nella (*El Ríu de Salencia*), na raya dos llugares de Nuveana (parroquia de Nuveana) y Albuerne (parroquia de Soutu)¹⁸. Un pouco primeiro de chegar á ribeira, el río amaña un salto d'augua ben guapo qu'esplica claramente el nome. A mesma orixe se pode supoñer pral topónimo llavianés: se de dalgún sito arreacha ben el augua é das fontes. Concepción Suárez (2007: 1.013) describe un sito de Llaviana que se chama *La Salencia* –que ben pode ser el que cita García Arias– como «riega pendiente», el que casa ben cua idea de 'salto d'augua'. Aparte dos que xa se dixeron, Concepción Suárez (2007: 1.013) einda cita outros topónimos irmaos, neste caso ayeranos, como *El Coto las Salencias* ~ *El Coto las Saliencias* ~ *La Salencia* ~ *Las Saliencias* –un valle con muita augua– ou *El Ríu la Salencia*¹⁹.

¹⁸ Comunicación personal de Fernando Álvarez-Balbuena.

¹⁹ CONCEPCIÓN SUÁREZ (2001: 574; 2007: 1.013-1.014) propón pra este tipo de topónimos explicacións aparecidas ás xa ditas: úa reiz indoeuropea *sal- col sufixo abundancial -ent- ou ben a relación col verbo *salir*.

SALANCEIRA

A un hipotético gallego-asturiano *salencia ou *salenza –formas hoi desconocidas na fala viva– remitirían estos apelativos actuales rexistraos na fala del conceyo de Villayón: *salanceira*, *zalaniceira*, *zaranceira* ‘salto d’augua’²⁰, *zaranceiro* ‘sito malo y recosto’²¹. En México, na parroquia de Ponticella (Villayón), ta el salto d’augua conocido como *A Zalaniceira del Pontigo*²². Tamén nesa parroquia se constata el topónimo *A Zaranceira* pra chamar a tres paraxes diferentes, dous d’ellos con un salto d’augua (Fernández & Piedra, 1995: 59)²³. Os lugares d’Argul, Brañaveya y Sanzo, todos tres del conceyo de Pezós, tein cadasou sito con un salto d’augua que se chama *A Salanceira* (Pasarín Arne, 1996: 30). En Perceira (Ibias), conocen como *A Salanceira* un sito al pé d’un salto d’augua feito ha mui-to tempo²⁴. En Aguanes, parroquia de Samartín, El Valledor (Ayande), rexístranse tamén os topónimos *A Salanceira d’Arriba* y *A Salanceira d’Abaxo*, que dan nome a dous saltos d’augua qu’hai nun regueiro d’allí²⁵. Tamén na mesma parroquia, pero nel lugar de Busvidal, *A Salanceira* é el nome d’un prao que de seguro ten que ver cos topónimos que nos mapas aparecen como «Valdesalanceira» y «Reguero Val de Salaceira» [sic]²⁶. Ademáis, *salanceira* ou *salanceiro* é un apelativo usao na parroquia pra chamar, como en Villayón, a un arrebolladoiro ou sito malo y mui

²⁰ Comunicación personal d’Alfredo Álvarez de Ponticella.

²¹ Comunicación personal de Lena Suárez López.

²² Fonte: <http://www.toprural.com/ficha/es.cfm/idp/33/ids/25162.htm>.

²³ Constan as autoras, ademáis, el sou uso nel léxico apelativo da zona pra chamar a un salto d’augua.

²⁴ Comunicación personal d’Andrés Menéndez Blanco.

²⁵ Comunicación personal de Xosé Antón Fernández Martínez «Ambás».

²⁶ D’este xeito vein recoyidos os dous topónimos nel *Mapa Topográfico de Asturias 1:5.000* del Centro de Cartografía del Principado de Asturias, foyas E05000500206 [A Mesa] y E05000500207 [Bedramón], edición dos anos 2005-2006.

costo²⁷. Outro topónimo del Valledor é *A Salanceira da Folgueirosa*, un salto d'augua en Colada, parroquia de San Salvador²⁸.

Como nel caso de *salimeira*, hai que volver pensar noutra sufixación con *-eira*: **salencial/*salenza + -eira > *salenceira*. Os pasos hasta as formas ditas son bus d'esplicar por asimilación da vocal da sílaba pretónica cua da primeira (**salenceira > salanceira*) y por confusión de fricativas *s/θ* –habitual en gallego-asturiano (*cinza - sinza, cerzo - serzo*, etc.)– (> *zalanceira*), y tamén de líquidas (> *zaranceira*). Os reaxustes semánticos tampouco nun tein muita complicación y nun costa caro pensar que de chamar a un salto d'augua que cai por un ribón pasara a referirse al ribón mesmo ou a un sito mui recosto.

REFERENCIAS BIBLIOGRÁFICAS

ÁLVAREZ MAURÍN (1994) = MARÍA PILAR ÁLVAREZ MAURÍN, *Diplomática asturleonense. Terminología toponímica*, León (Universidad de León), 1994.

ÁLVAREZ-BALBUENA (2002) = FERNANDO ÁLVAREZ-BALBUENA GARCÍA, «Notes toponímiques del occidente d'Asturies», *Revista de Filoloxía Asturiana*, 2 (2002), páxs. 71-95.

ARIAS (1965) = MANUEL ANTONIO ARIAS, «Cómo se pescaba antaño en el Narcea», *Boletín del Instituto de Estudios Asturianos*, 54 (1965), páxs. 123-138.

CONCEPCIÓN SUÁREZ (2001) = JULIO CONCEPCIÓN SUÁREZ, *Diccionario toponímico de la montaña asturiana (etimológico). Picos, mayaos, mayadas, carbas, puertos de verano, brañas, cabañas, acebales, fayeos, mazos, jayeos, robledales, riegas, regueros, ríos, foces, foceyas, bisbitones, tabayones, bisbiteras: el nombre de las montañas asturianas*, Oviedo (KRK Ediciones), 2001.

CONCEPCIÓN SUÁREZ (2007) = JULIO CONCEPCIÓN SUÁREZ, *Diccionario etimológico de toponimia asturiana*, Oviedo (KRK Ediciones), 2007.

²⁷ Os datos toponímicos y léxicos de Busvidal déboyos a Andrés Menéndez Blanco.

²⁸ Fonte: <http://www.bedramon.com/gallery/files/2/4/SalanceiradaFolgueirosa.jpg>.

COROMINAS & PASCUAL (1983) = JOAN COROMINAS & JOSÉ ANTONIO PASCUAL *Diccionario Crítico Etimológico Castellano e Hispánico*, vol. v, Madrid (Gredos), 1983.

COROMINES (1965) = JOAN COROMINES, *Estudis de toponímia catalana*, vol. i, Barcelona (Barcino), 1965.

FERNÁNDEZ & PIEDRA (1995) = MARÍA AURORA FERNÁNDEZ ÁLVAREZ & MARÍA DOLORES PIEDRA MÉNDEZ, *Conceyu de Villayón. Parroquia de Ponticella*, Uviéu (Academia de la Llingua Asturiana), 1995.

GARCÍA ARIAS (1984) = XOSÉ LLUIS GARCÍA ARIAS, «A propósiu d'un llibru de toponimia prelatina d'Asturies», *Lletres Asturianes*, 13 (1984), páxs. 117-126.

GARCÍA ARIAS (2000) = XOSÉ LLUIS GARCÍA ARIAS. *Pueblos asturianos. El porqué de sus nombres*, Xixón (Alborá Llibros), 2000.

GARCÍA ARIAS (2005) = XOSÉ LLUIS GARCÍA ARIAS, *Toponimia asturiana. El porqué de los nombres de nuestros pueblos*, Oviedo (Editorial Prensa Asturiana & La Nueva España), 2005.

LEUMANN (1977) = M. LEUMANN, *Lateinische Laut- und Formenlehre*, München (Beck), 1977.

LÓPEZ GARCÍA (2001) = MARÍA TERESA LÓPEZ GARCÍA, *Vocabulariu de Bual y algúa cousa más*, Uviéu (Trabe), 2001.

LÓPEZ PACIOS (1999) = XESÚS LÓPEZ PACIOS, *Conceyu d'Ibias. Parroquia d'Os Coutos*, Uviéu (Academia de la Llingua Asturiana), 1999.

MÉNDEZ VALLEDOR Y GUZMÁN (1900) = J. M. MÉNDEZ VALLEDOR Y GUZMÁN, «Grandas de Salime», en Octavio Bellmunt & Fermín Canella, *Asturias*, t. III, Gijón, 1900, páxs. 89-95.

PASARÍN ARNE (1996) = MARÍA TERESA PASARÍN ARNE, *Conceyu de Pezós*, Uviéu (Academia de la Llingua Asturiana), 1996.

PENA (1980) = JESÚS PENA, *La derivación en español. Verbos derivados y sustantivos verbales*, Santiago de Compostela (Universidad de Santiago de Compostela), 1980.

SANTAMARINA (2000) = ANTÓN SANTAMARINA (ed.), *Diccionario de diccionarios*, A Coruña (Fundación Pedro Barrié de la Maza), 2000.

SEVILLA (1984) = MARTÍN SEVILLA RODRÍGUEZ, *Toponimia de origen indoeuropeo prelatino en Asturias*, Oviedo (Instituto de Estudios Asturianos), 1984.